

Kabinet Havel 2014/2015 – **Všechno, co potřebujeme, je pravda** má být ojedinělým myšlenkovým, společenským, kulturním počinem, který prostřednictvím veřejných debat znovu zmobilizuje jistou entitu občanů, kteří se cítí být odpovědní za duchovní život země. Pokračování cyklu - s premiérou 17. listopadu 2014 - jsme ohlásili v červnu 2014 na Havlově dvorečku v Hradci Králové, kde jsme u příležitosti Mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů uspořádali speciální vydání Kabinetu Havel s bývalými Havlovými poradci (Alexandrem Vondrou, Annou Freimanovou, Edou Kriseovou a Petrem Oslzlým) a zástupci Činoherního studia z Ústí nad Labem, jemuž jsme vyjádřili podporu v jejich nelehké situaci. Zase už někomu zdají se být někteří kejklíři nepohodlní, zase už má prostředky, jak je umlčet...

Pětadvacet let od Sametové revoluce a pět let od vyhlášení dokumentu Česká vize zdá se nám, že je čas na inventuru svobody, na novou společenskou diskusi o všem, co je pro nás drahé. O své odpovědnosti. O své vizi. O naší naději.

PROGRAM KABINETU HAVEL 2014/2015 VŠECHNO, CO POTŘEBUJEME, JE PRAVDA:

PRVNÍ DÍL: 17. listopad 2014 DHNP

25 let svobody aneb Sametový mejdan na provázku
Prolog: slavnost usebrání se všemi, kdož prošli Provázkem
BEZ HRANIC
jako hosté vystoupí JAN TRACHTA, dětský lékař bez hranic
a FRANTIŠEK JANOUCHEK, zakladatel Nadace Charty 77

DRUHÝ DÍL: 4. prosinec 2014 ND Praha JSME V BEZPEČÍ?

jako hosté vystoupí Arm. gen. PETR PAVEL, náčelník GŠ,
ALEXANDR VONDRA, bývalý ministr obrany
JIŘÍ RAJLICH, Vojenský historický ústav

Po tomto dílu následuje premiéra revoluční montáže Ariane Mnouchkinové

1789 aneb Dokonalé štěstí

(vzniklé ve spolupráci Národního divadla Praha a Divadla Husa na provázku Brno)
v historické budově ND a na všech přiléhajících terasách.
Na závěr Marta Kubišová zazpívá *At' mír dál zůstává...*
protentokrát ve francouzštině
Režie: Vladimír Morávek

TŘETÍ DÍL: 17. prosinec 2014 DHNP

**POTŘEBUJEME HRDINY? POTŘEBUJEME AUTORITY?
POTŘEBUJEME VIZI?**

ČTVRTÝ DÍL: 5. leden 2015 ND Praha

ČESKO-SLOVENSKÉ KONSTELACE 21 LET POTÉ

PÁTÝ DÍL: 18. únor 2015 DHNP

DOKÁŽEME ŽÍT SPOLU NEBO ASPOŇ VEDLE SEBE?

ŠESTÝ DÍL: 24. březen 2015 ND Praha

DIKTÁT MĚDIÍ, KULT ZISKU

SEDMÝ DÍL: 22. duben 2015 DHNP

JSME OPRAVDU KULTURNÍ?

OSMÝ DÍL: květen 2015 ND Praha

VIZE VLÁDCŮ

Bývalého prezidenta Václava Havla vždycky zajímalo, jakou vizi vládnutí mají jeho nástupci. V okamžiku završení celé druhé série debat KABINET HAVEL 2014/2015 VŠECHNO, CO POTŘEBUJEME, JE PRAVDA chceme tuto otázku položit současným vládcům zase my...

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Postupujícímu šeru navzdory

Text Václav Havel 20.9.1968
Hudba Daniel Fikejz 15.9.2008

Zahýkal sýc-
krásné je hnit
Zašuměl bor-
že to chce klid

Zasyčel had
-hřbitov mám rád
Zaskvěl se květ
-kam se chceš brát?

Zahýkal bor-
Rozumný být!
Zasyčel květ-
Nechat to čpít!

A tak by se neměl, věru-
Volá vlast!
-postupujícímu šeru
odpor klást...

Zasyčel bor-
Rozumně hnit!
Zaskučel květ-
Krásné je čpít!

Zasyčel had-
Hřbitov je rád
-a je tam klid...

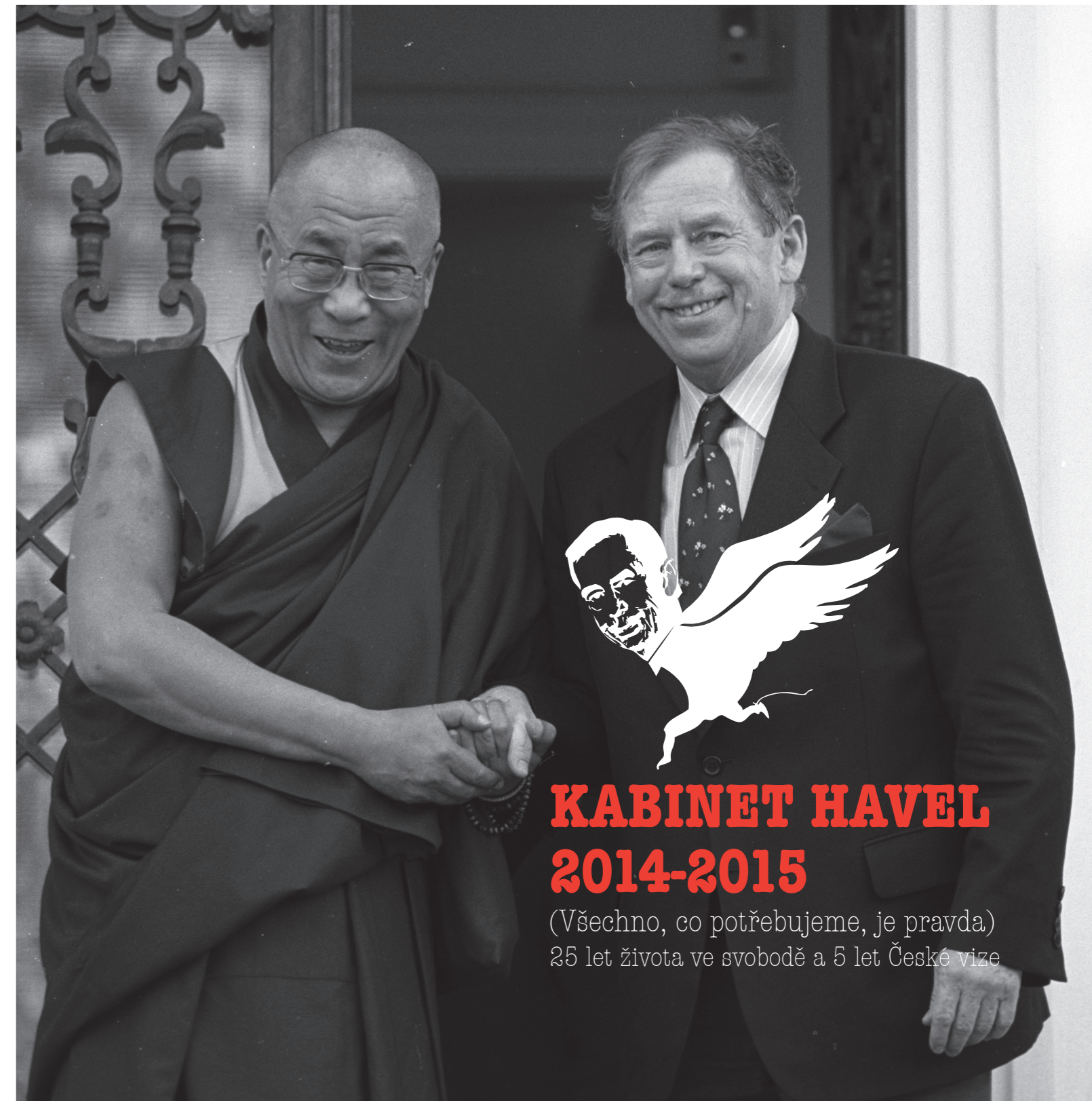
A tak by se neměl, věru -
V zájmu vlasti...
-postupujícímu šeru
odpor klásti...

Státní fond kultury ČR

Národní divadlo

KABINET HAVEL 2014-2015

(Všechno, co potřebujeme, je pravda)
25 let života ve svobodě a 5 let České vize

KABINET HAVEL 2014-2015

(Všechno, co potřebujeme, je pravda)

25 let života ve svobodě a 5 let České vize

Pořádá: Divadlo Husa na provázku a Knihovna Václava Havla listopad 2014 - květen 2015
Místa: Divadlo Husa na provázku Brno, Národní divadlo Praha – a různé další Čechům drahé prostory

Otázky pokládá: RENATA KALENSKÁ
Mudruje do toho: PETR OSLZLÝ

Na závěr Ať mír dál zůstává s touto krajinou zazpívá: TEREZA MAREČKOVÁ nebo GABRIELA VERMELHO nebo MARTA KUBÍŠOVÁ

Redakční rada: Martin Vidlák, Marta Smolíková, Veronika Brázdilová, Anna Freimanová, Vladimír Morávek, Lucie Němečková, Eva Yildizová

Kabinet Havel 2014/2015 se koná za podpory Státního fondu kultury ČR.

Kabinet Havel 2014/15 - Všechno, co potřebujeme, je pravda bude osmidílný cyklus veřejných debat o myšlenkovém a mravním stavu naší společnosti, jejich ideálech a iluzích.

Jsme 25 let svobodni. Tyto narozeniny svobody chceme si připomenout ideály podzimu 1989, které se rodily a byly diskutovány na jevištích desítek českých a slovenských divadel. Jsme přesvědčeni o tom, že každodenní občanský život musí stát na pevných základech nejlepších evropských duchovních tradic, mravnosti, na vědomí širších souvislostí a na zkušenostech našich moderních dějin.

Česká vize 2009

Celý rok, od listopadu 2008 do listopadu 2009, se v Kabinetu Havel Divadla Husa na provázku v Brně setkávaly významné osobnosti kulturního, vědeckého a společenského života, aby kriticky refletovaly současnou českou společnost. Kabinet Havel postupně otevřel témata – našich hodnot, jazyka a médií, podnikavosti, krajiny, úlohy kultury a umění, ženy a občanské společnosti vůbec. Cyklus debat navázal na tříletý projekt Divadla Husa na provázku Perverze v Čechách, který se zabýval otázkou krize české identity a „českým údělem“ v rozmezí let 1968–1989. Završením všech myšlenkových i uměleckých setkání se stala v roce 2009 Česká vize, cenný soubor myšlenek, hodnot a pohledů téměř stovky osobností, přinášejících nadčasovou inspiraci k hledání cesty k naší budoucnosti. Veřejná debata a přemýšlení o našich hodnotách, naší identitě a odvaze, o naší přítomnosti i budoucnosti však nesmí skončit nikdy...

Nikdy nenastane věk, v němž by člověk neměl důvod k revoltě, protože mezi legitimitou a legalitou bude vždy rozpor. Revolucionáři věřili v příchod doby, v níž co je legitimní, bude automaticky také legální a naopak. V revoluci už nevěříme, ale ve věčný smysl lidské revolty ano - říká se v inscenaci 1789 - která je pandánem těchto našich úvah - o potřebnosti debat, o potřebnosti pravdy, o potřebnosti vize.

ČESKÁ VIZE

Dialog centrum a Divadlo Husa na provázku ve spolupráci s Masarykovou univerzitou oslovilo před pěti lety sto českých osobností a poprosilo je, aby pro projekt Úsvit v Čechách (KABINET HAVEL) formulovali: jakou vlastně máme dnes naději? Odpověděli celkem devadesát dva oslovení (seznam viz níže). Popravdě: Napřed jen sedm, pak se to ale nějak zázračně chytlo. Tomáš Mozga to nicméně pořádkem dokola musel urgovat – někdy i jedenáctkrát po sobě...

Vyšlo pak z toho toto:

Není nic jednoduššího, než myslet si, že blahobyť bude trvat věčně. Nebude.

Společnost naší republiky se začíná pozvolna, ale nicméně nebezpečně, blížit ke kritickému bodu rozpadu hodnot. Ten by se následně mohl zasloužit i o rozpad společnosti. Naši studenti vykazují postupně horší výsledky v řadě oborů- a to zejména ve srovnání s jinými zeměmi.

V rámci Evropské unie zaostáváme v počtu vysokoškolsky vzdělaných osob v populaci.

Byla přerušena kontinuita s evropskou i světovou intelektuální elitou.

V národě je zřetelná absence duchovních hodnot.

Jak z toho ven?

Podporou výuky světových jazyků u celé populace.

Na druhém stupni základních škol je třeba posílit výuku moderních dějin. Učit přitom musí jen talentovaní a vyvolení. Právě jen ti mohou očekávat, že vzdělávaná generace bude lepší než jsou oni.

Pěstovat kritické myšlení spočívající ve schopnosti vést dialog a argumentovat.

Zvýšit společenský respekt k pravidlům.

Nelhat. Nepodplácet. Nekrást. Nepřejídat se. Nezávidět.

Být hrdý na svou zem.

Naučit se znovu úctě a vděčnosti za své bytí.

Pomáhat slabším. Držet slovo. Být skromný. Poctivý.

Čestný. Slušný. Mít úctu.

Jsme relativně malá země, a tudíž pro nás není

trapnější role než velikášství.

Na vedoucích místech v národě pak ať stojí osobnosti, nikoliv mravní trosky.

Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je

přesně tím, co otevírá dveře zlu.

Důležité je rovněž- číst si.

Jde o to, aby fungovala krása, a to nejen zjevná.

Velkou a doposud nejmenovanou hodnotou tedy musí být udržování paměti (postavené na lásce). Ze všeho nejvíc dnes totiž potřebujeme duchovnost.

Je třeba osvojit si znovu schopnost slavit svátky.

Za zásadní považujeme zákonem stanovenou zavírací

dobu všech obchodů o nedělích a svátcích, jednak abychom změnili svůj životní styl, jednak aby mohli mít volno taky všechny prodavačky, všichni pekaři a všichni řidiči těch aut, co nám vozí blahobyť. Často to bývají matky, které tak chybí v rodinách... Nejdůležitější hodnotou každé společnosti je totiž rodina. Rodina cítící velkou oporu, nesoucí prestiž, ale také pověření. Potřebujeme rozvinout novou kvalitu úcty, novou podobu spirituality, která dokáže hlouběji porozumět skrytému géniu života.Svobodně myslet a svobodně mluvit.

Převzít zodpovědnost za věci veřejné.

Odmítnout život na úkor budoucnosti.

Naučit se žít život jako službu. Mít radost ze štěstí druhých.

Česká republika se v posledku musí, ať se jí to líbí

a nebo ne, vyrovnat s postojem k otázce existence

Boha. Bájnému mýtu šířenému před 20 lety, že našim jediným a nejdůležitější „bohem“ je ekonomika, snad už dnes nevěří ani ten, kdo ho tenkrát tak vehementně proklamoval.

Je třeba přiznat svá pochybení.

Úplně na závěr bychom rádi navrhli vytvoření instituce

Evropské knihovny na českém území. Milan Kundera napsal: „...co odlišuje malý národ od velkého, není fyzický rozměr jeho teritoria, ani počet obyvatel, ale skutečnost, že pro malé národy není jejich historie a kultura samozřejmou součástí jejich existence“.
Mělo by se začít uvažovat o knihovně jako o instituci, která by mohla změnit postavení Prahy a České republiky ve vztahu k celé Evropě.

21. století bude stoletím celosvětového rozvoje znalostní společnosti. Naše země má ty nejlepší předpoklady stát se jedním z nejvýznamnějších vzdělanostních center Evropy.

Co je samozřejmého na tom, že vůbec existují?

Co je samozřejmého na tom, že existuje - navzdory základním fyzikálním zákonům vesmíru - živý tvor, který se může něčemu divit? A co je samozřejmého na tom, že existuje vůbec vesmír, tento nepředstavitelně velký soubor nepředstavitelně podivných událostí, objektů, jevů a vztahů?

Údiv nad nesamozřejmostí všeho, co tvoří náš svět, je prvním impulzem k otázce, jaký to všechno má smysl, proč to všechno je, proč vůbec něco je. To nevíme a nikdy se nedozvíme. Není vyloučeno, že to všechno je zde jen proto, abychom se měli čemu divit. A že my tu jsme jen proto, aby se měl kdo divit. Ale takovými úvahami proč je vůbec zapotřebí, aby se někdo něčemu divil?

Jde o to nevzdat to.

Poznámka:

Česká vize 2009 vznikla na základě podnětů 92 osobností. Svými podněty přispěli: Madeleine Albrightová, Jan Benda, Stanislav Bernard, Jan Budař, Vojtěch Církle, Václav Cílek, Václav Cvrček, Michal Dalecký, Jiří X. Doležal, Jan Duda, Milena Flodrová, Luděk Galuška, Libor Grubhoffer, Jiří Grygar, Lukáš Hadrava, Tomáš Halík, Václav Havel, Eva M. Hejzlarová, Eva Herrmannová, Martin Hilský, Ivan Holoubek, Michal Horáček, Vít Hrdoušek, Jan Hron, Antonín Huvar, Karel Hviždala, Helena Illnerová, Martin Jahn, Jeroným Janíček, Kateřina Janků, Jakub Jareš, Eva Jiříčná, Pavel Jungwirth, Vladimír Just, Petr Kadlec, Tomáš Kára, Erazim Kohák, Rut Kolínská, Stanislav Komárek, Ladislava Košíková, Josef Kovalčuk, Zbyněk Král, Lumír Krejčí, Marta Kubišová, Petr Langer, Zdeněk Lukeš, Lukáš Evžen Martinec, Eva Matějková, Veronika Matějková, Ivo Mathé, Ivan Medek, Kateřina Melenová, Josef Michl, Petr Mikšíček, Meda Mládková, Vladimír Morávek, Luděk Niedermayer, Roman Onderka, Vlastimil Ondra, Petr Oslzlý, Tetana Ostapčuk, Miroslav Oščatka, Jiří Pavlica, Jan Payne, Markéta Pilátová, Josef Pleskot, Jiří Plocek, Petra Procházková, Martin C. Putna, Martin Reiner, Blanka Říhová, Jan Sokol, Olga Sommerová, Thomas Donaldson Sparling, Jana Stávková, David Storch, Jiří Stránský, Kateřina Šedá, Jiřina Šiklová, Marek Špalek, Jindřich Štreit, Hana Šturová, Pavel Švanda, Rudolf Švaříček, Erik Tabery, Milan Uhde, Ludvík Vaculík, Vlastimil Veselý, Zbyněk Vybíral, Petr Zelenka, Ladislav Zeman, Jiří Zemánek, Miroslav Zikmund

Děkujeme všem.

PETR OSLZLÝ, Brno
VLADIMÍR MORÁVEK, Brno
VÁCLAV HAVEL, Praha
JACQUES RUPNIK, Paříž
JIŘÍ GRUŠA, Meckenheim-Merl
TOMÁŠ MOZGA, Brno